

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a 2011. év április hó 01. és szeptember hó 14. napján megtartott nyilvános, folytatólagos tárgyaláson meghozta a következő

VÉGZÉST:

A nyereségvágyból elkövetett emberölés bűntettének kísérlete miatt **fk. vádlott** ellen folyamatban lévő büntetőügyben a Pest Megyei Bíróság 22.Fk.28/2009/14. számú ítéletét *helybenhagyja*.

A másodfokú eljárás során felmerült 61.950,- (hatvanegyezer-kilencszázötven) forint bűnügyi költséget fk. vádlott köteles az állam javára megfizetni.

A végzés ellen további fellebbezésnek helye nincs.

INDOKOLÁS:

A Pest Megyei Bíróság a 2009. november 4. napján kelt 22.Fk.28/2009/14. számú ítéletével fk. vádlottat bűnösnek mondta ki emberölés bűntettének kísérletében (Btk. 166.§ (1) és (2) bekezdés b) pont). Ezért őt 2 év 6 hónap fiatakorúak börtönére és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte, kötelezte a vádlottat a felmerült bűnügyi költség viselésére.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész a vádlott terhére a kiszabott büntetés súlyosításáért, a vádlott és védője enyhítés végett jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.115/2010/1. számú átiratában és a tárgyaláson is az ügyészi fellebbezést fenntartotta. Arra figyelemmel, hogy az elsőfokú bíróság értékelés nélkül hagyta az elkövetés durva, útonálló, kitartó módját és a sértett idős, védekezésre képtelen voltát, az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a főbüntetés lényeges tartamú súlyosítását indítványozta, amelyet indokol a vádlott előélete is.

A vádlott fellebbezése írásbeli indokolásában arra hivatkozott, hogy tanú1-ék elmentek érte és erőszakkal kényszerítették az elkövetésre. Annak figyelembe vételét kérte, hogy megbánta a cselekmény elkövetését, azóta törvénytisztelő módon él, „jó ember lett”, mennyasszonya várandós és 97 %-osan látássérült édesanyját ápolja.

A vádlott védője a bejelentett fellebbezést fenntartotta. Nem a viszonylag hosszú, hanem a több, mint 5 éves időmúlásra és arra tekintettel, hogy a vádlott gondoskodik a látáscsökkent édesanyjáról, összességében az enyhítő körülmények nagy száma miatt a büntetés enyhítését indítványozta.

Az fk.vádlott előadta, hogy minimálbérért dolgozik a téglagyárban és az önkormányzatnál is 3 hónapos próbaidővel. Édesanyjával él, akit nem szeretne magára hagyni. Ellene nincs eljárás folyamatban, minden büntetését letöltötte. Megbánását és azt hangsúlyozta, hogy pozitív irányban változott meg.

A bejelentett fellebbezések nem alaposak.

Az ítélőtábla a kétoldalú fellebbezésekkel megtámadott elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírálta.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az igen részletes bizonyítási eljárás során a perrendi szabályokat betartotta. A vád tárgyává tett bűncselekmény elbírálása szempontjából releváns bizonyítékokat feltárta, azokat elemezte, egymással összevetette, értékelte, mérlegelte. Nem tévedett akkor sem, amikor a megállapított tényekből további tényekre vont le következtetést.

Annak ellenére, hogy az eljárás során adatok merültek fel arra, hogy a vádlottat pszichésen kezelték, az elsőfokú bíróság elmulasztotta elrendelni a vádlott elme- és pszichológus szakértői vizsgálatát. Ezt az ítélőtábla tárgyalás keretében pótolta és az elkészült szakértői véleményt a tényállás személyi része tekintetében alapul vette.

A lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként az elsőfokú bíróság ítéletének tényállása lényegében megalapozott, a Be. 351.§-ának (2) bekezdésében írt hibáktól és hiányosságoktól mentes, de a megállapított tényállás személyi és történeti részében egyaránt kiegészítésre és helyesbítésre szorul.

Az ítélőtábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a Be. 352.§-ának (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel az iratok tartalma, a vádlott tárgyaláson tett előadása, erkölcsi bizonyítványa és a beszerzett igazságügyi elme- és pszichológus szakértői vélemény alapján az alábbiak szerint egészíti ki és helyesbíti.

Az fk.vádlott édesanyjával él. A vádlott minimálbérért dolgozik a helyi téglagyárban és az önkormányzatnál.

A vádlottat az elsőfokú ítélet 2. oldalán feltüntetettek túlmenően a Szolnoki Városi Bíróság a 2008. április 21. napján jogerős 3.Fk.785/2007/32. számú ítéletével a 2006. októberében folytatólagosan elkövetett lopás büntette miatt 1 év 6 hónap javítóintézeti nevelésre;

a Szolnoki Városi Bíróság a 2008. május 27. napján jogerős 3.Fk.216/2008/5. számú ítéletével a 2006. szeptember 13. napján elkövetett testi sértés büntette miatt 2 év javítóintézeti nevelésre ítélte.

A három javítóintézeti nevelést a Szolnoki Városi Bíróság a 2008. július 1. napján jogerős 3.Bk.345/2008/4. számú ítéletével összbüntetésbe foglalta és egységes intézkedésként 3 év javítóintézeti nevelést állapított meg, amit a vádlott 2008. augusztus 13. napján letöltött.

A Budakörnyéki Bíróság a 2009. január 16. napján jogerős 3.Fk.825/2007/12. számú ítéletével a 2005. szeptemberében folytatólagosan elkövetett lopás büntette és 5 rb. lopás vétsége miatt 40 nap közérdekű munkára ítélte.

Ellene eljárás jelenleg nincs folyamatban.

Az fk.vádlott jelenleg nem elmebeteg, nem gyengeelméjű, érdemi szellemi hanyatlásban nem szenved és olyan szervi elváltozása sincs, mely időnként tudatzavart állapotokkal járna együtt.

Eddigi életevezetése a beilleszkedés korai zavarával, a morális etikai fókuszrendszer kifejezett lazaságával, öntörvényűségével, alacsonyabb konfliktustűrő képességgel, kriminális cselekményekre való hajlammal, a felelősség elhárítás szándékával, pszudológias tendenciákkal jellemezhető szociopátiás személyiségfejlődésre utal. Kifejezett magatartászavarára és indulatos, erőszakos megnyilvánulásaira, alkalmazkodási zavaraira tekintettel, időszakosan nyugtatószeres pszichiátriai jellegű kezelésben is részesült.

Megállapítható továbbá az is, hogy a vádlott a cselekmény elkövetésekor sem szenvedett az elméműködés olyan kóros állapotában, amely képtelenné tette, vagy korlátozta volna abban, hogy cselekménye következményeit felismerje, vagy, hogy e felismerésnek megfelelően cselekedjék.

Az ítélet 3. oldal 4. bekezdésének 8. mondatát akként helyesbíti és egészíti ki, hogy az első ütést követően az 58 éves sértett megfordult, ekkor a vádlott újból megütötte, amittől a földre esett, a vádlott a földön fekvő sértettet is megütötte (a sértett tárgyaláson tett vallomása 11. sorszámu tárgyalási jegyzőkönyv 8. oldala).

Az ítélet 3. oldal 4. bekezdését kiegészíti azzal, hogy a töréses sérülések középest meghaladó erejű, a repesztett sérülések közepes, vagy annál kisebb erejű ütéstől keletkeztek. Nem alakult ki maradandó testi fogyatékoság. (az igazságügyi orvosszakértő 11. sorszámu tárgyalási jegyzőkönyv 17. oldal szakértői véleménye alapján.)

A fenti kiegészítésekkel és helyesbítésekkel a megállapított tényállás megalapozottá vált, következésképp ez a tényállás a Be. 352.§-ának (2) bekezdése értelmében irányadó volt a másodfokú eljárásban is.

Az elsőfokú bíróság ítéletében részletesen eleget tett indokolási kötelezettségének. Törvényesen járt el akkor, amikor a tényállást elsődlegesen a vádlott vallomására, a sértett előadására és az igazságügyi orvosszakértői véleményre alapította. A sértett azon nyilatkozatát, miszerint az első ütést követően hátrafordult és előlről is kapott ütést, megerősítette az igazságügyi orvosszakértői vélemény megállapítása a homloksérülés keletkezése vonatkozásában.

Helyesen vont következtetést arra is az elsőfokú bíróság, hogy a vádlott javára a Btk. 26.§-a nem alkalmazható. Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló adatok alapján iratszerűen rögzítette, hogy a bűncselekmény elkövetésének a gondolata tanú1 és tanú2 közreműködése alapján alakult ki a vádlottban, ugyanakkor lehetősége lett volna arra, hogy a bűncselekmény elkövetésétől elálljon, vagy segítséget kérjen. Ezt támasztja alá az a nyomozati vallomása, mely szerint két alkalommal is egyedül hagyták a helyszínen és a gépkocsival társai továbbmentek (nyomozati iratok 121-123. lapszám).

A tanú3 és tanú4 sem számoltak be vallomásukban sem erőszakról, sem olyan fenyegetésről tanú1-k részéről, amely a vádlottat cselekvési szabadságától teljesen vagy részben megfosztotta volna. A vádlott tárgyaláson előterjesztett azon védekezését, hogy őt veréssel kényszerítették a bűncselekmény elkövetésére semmilyen bizonyíték nem támasztotta alá.

Ugyanakkor helytálló az elsőfokú bíróságnak tanú1 és tanú2 közreműködésére vont következtetése, figyelemmel a tanú5 és tanú6 tanúk által előadottakra, amelyeket az elsőfokú bíróság elfogadott a bizonyítékok mérlegelése során.

A megalapozottan megállapított tényállásból okszerűen következtetett az elsőfokú bíróság a vádlott bűnösségére és nem tévedett a cselekmény jogi minősítése tekintetében sem. A vádlott legalább három alkalommal, közepest meghaladó erővel, egy vascsővel ütötte meg a sértett fejét. Az alkalmazott erő és eszköz, a sértett testtájék alapján a vádlott tudatában fel kellett merülnie a halálos eredmény lehetőségének, de ebbe belenyugodva cselekedett. A sértett bántalmazására, zsebei átkutatására azért került sor, hogy a vádlott készpénzhez jusson, ezért helyes a nyereségvágyból történő elkövetés megállapítása is.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása körében irányadó alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket lényegében helyesen sorolta fel.

A helyesen felsorolt enyhítő körülmények közül az ítélőtábla nagyobb nyomatékot tulajdonított az időmúlásnak, mivel a cselekmény elkövetése óta több, mint öt év telt el és ez a jelentős időmúlás nem róható a vádlott terhére.

További enyhítő körülményként értékelte az ítélőtábla, hogy a vádlott egyedül gondoskodik a vele élő, 97 %-os látássérült édesanyjáról.
Enyhítőként értékelte még a vádlott szociopátiás személyiségét, amelyet a jelentős mások általi közrehatás felerősített.

A vádlott nem vitásan több, köztük jelentős tárgyi súlyú bűncselekményt követett el fiatalkora ellenére a 2005-2006-os években. A javítóintézetből történő szabadulása után, nehéz családi, anyagi körülményei ellenére életvitele kifogás alá nem esett, gondoskodik édesanyjáról, dolgozik, nincs ellene eljárás folyamatban.

Az enyhítő körülmények nagy száma, a vádlottnál tapasztalható pozitív változás és valós megbánása miatt az ítélőtábla nem tartotta indokoltnak és szükségesnek főbüntetésének lényeges súlyosítását.

A kiszabott büntetés arányos és megfelelő mértéke nem tette lehetővé azt sem, hogy a büntetés lényeges enyhítésére sor kerüljön.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései is törvényesek.

Ezért az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban a vádlott védelmének ellátásával és az igazságügyi elme- és pszichológus szakértői vélemény elkészítésével merült fel bűnügyi költség. Ennek összegét az ítélőtábla a Be. 381.§ (1) bekezdése alapján megállapította és mivel a védelmi fellebbezés sem vezetett eredményre a bűnügyi költség megfizetésére a vádlottat kötelezte.

Budapest, 2011. év szeptember hó 14. napján

Máziné Dr. Szepesi Erzsébet sk.
a tanács elnöke

Zólyominé dr. Törő Erzsébet sk.
előadó bíró

Dr. Halász Irén sk.
bíró

A Pest Megyei Bíróság 22.Fk.28/2009/14. számú ítélete a Fővárosi Ítélőtábla mint másodfokú bíróság 5.Fkf.67/2010/14. számú végzése folytán 2011. év szeptember hó 14. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Budapest, 2011. év szeptember hó 14. napján

Máziné Dr. Szepesi Erzsébet sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Pécsi Orsolya
bíróági ügyintéző